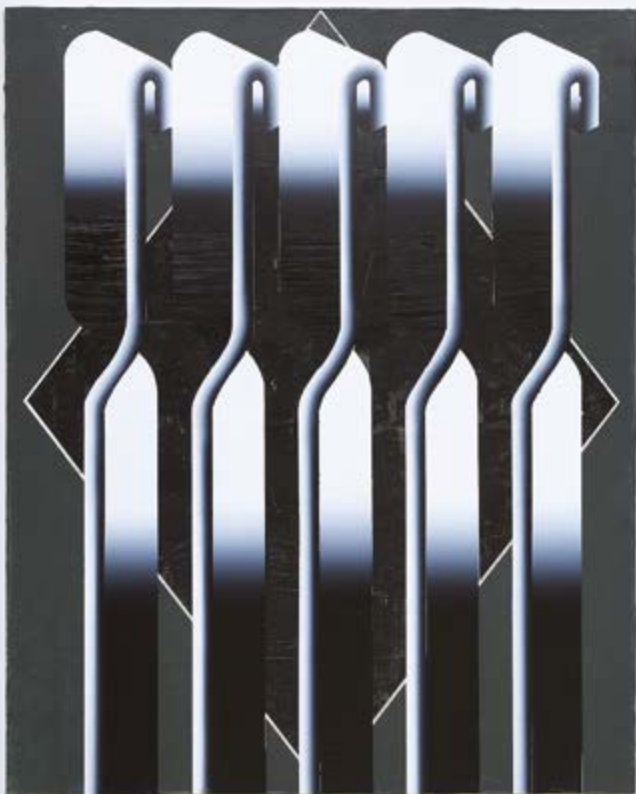

Vladimír Houdek, Future Polis II

Bez názvu (díptych), 2018, olej a akryl na plátně, 200x320 cm

Galerie výtvarného umění v Chebu, 10. 1.–31. 3. 2019, vernisáž 9. ledna v 17.00

Už během studia na Akademii výtvarných umění v malířském ateliéru Vladimíra Skrepla získal Vladimír Houdek (nar. 1984) dvě významná ocenění – v roce 2010 Cenu kritiky pro mladou malbu a o dva roky později dokonce Cenu Jindřicha Chalupického. Druhou z nich jako jediný malíř nadlouho předtím i potom... I v novém miléniu sice malbě zůstává prestiž odvěkého a zároveň flexibilního výtvarného prostředku, při významných událostech, jako jsou nejrůznější bienále či zmíněná Chalupického cena, však dominují spíše konceptuální díla, využívající nová média a mimovýtvarné materiály. Už jen to, že v takto nastavených kritériích uspěl, svědčí o originalitě a přesvědčivosti jeho tehdejšího projevu, který bez zásadnějších zvrátů rozvíjí až do dnešní doby. Originální je především spojením malířského verismu rodu manýristického trompe l'oeil s technicistními exaktními tvary, které však podobnost se součástkami strojů pouze předstírají. Houdek vytváří dokonalou iluzi něčeho, co neexistuje. Zároveň akcentuje malířskou hmotu, respektive její vrstvení, což jeho obrazům zajišťuje výraznou materialitu a „objektovost“, takže na diváka působí dojmem až fyzické tíže... Něco podobného platí o geometrických formách, které jsou jejich obsahem. Znaky, které se tu objevují, jsou pouhými tvary, přesto však doslova zatížené vrstvami intelektuálních odkazů různorodé povahy z dějin vědy, výtvarného umění, architektury a nakonec i techniky. Tyto odkazy však nejsou citacemi – Houdek je specifickým způsobem přehodnocuje a syntetizuje a spojením zdánlivě nesourodých jevů a objektů vzniká nová entita. Například panelový dům nezvykle kruhového půdorysu, tedy funkcionalistický stroj na bydlení,

Bez názvu, 2017, olej a akryl na plátně, 162x142 cm

spolu s klínovým řemenem, součástíkou reálného stroje, se ve výsledku stávají komplikovaným kruhovým tělesem v třírozměrné projekci.

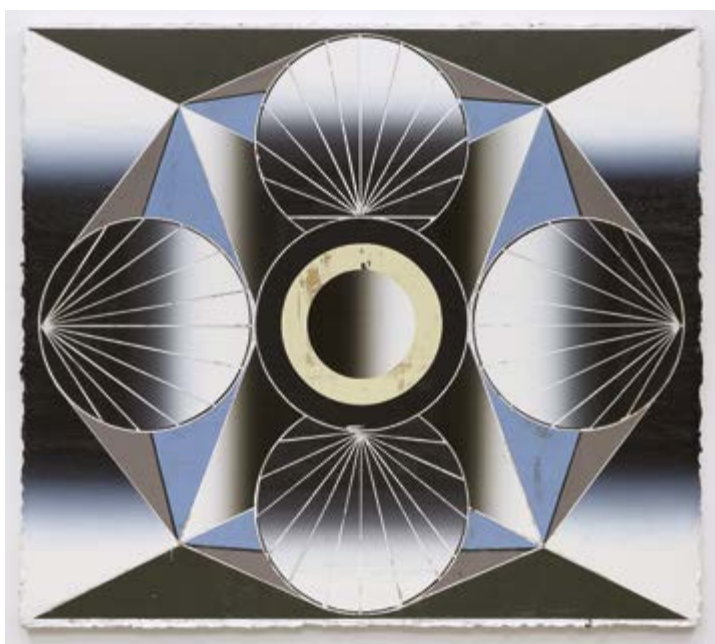
S mašinistickou estetikou se v dějinách umění setkáváme v řadě různých podob, ať už budovatelsky optimistických, nebo naopak temně dystopických, jak to známe například už od Langova filmu *Metropolis* z roku 1927. Houdkovy obrazy se zjevně hlásí k této druhé poloze. Ostatně jedním z témat, která ho trvale zajímají, jsou ideální města, tedy koncept, který je odpradávná spjat s politickými, filozofickými a urbanistickými utopickými vizemi. Nikoliv náhodou autor svou současnou výstavu pojmenoval *Future Polis II*¹⁾, přestože, jak je z předchozího textu zjevné, na prezentovaných obrazech žádné konkrétní městské struktury nenajdeme. Nejsou zde ovšem ani lidé. Paradoxně člověku odcizené zůstávají však i obrazy, do nichž jsou vkoláčovány fragmenty černobílých fotografií ze starých časopisů. To je druhá poloha Houdkovy tvorby. Přes základní odlišnost spočívající v přítomnosti figurálního motivu mají k jeho abstraktním pracím velmi blízko. Abychom si tuto souvislost uvědomili, musíme se vrátit o několik let nazpět. V roce 2010, kdy získal první ze jmenovaných ocenění, se v jeho obrazech figury ještě objevovaly, zobrazené téměř fotorealistickým způsobem, ovšem v černobílé škále. Byly zasazeny do obrazového prostoru, definovaného pouze neurčitými geometrickými objekty, zárodky budoucích, pro Houdka charakteristických tvarů. Hned dva obrazy tohoto druhu se jmenují *Hledání prostoru*, což už předjímá další krok: abstraktní složka, zprvu pouhý komplementární doplněk figurálního

Bez názvu, 2017, olej a akryl na plátně, 162x142 cm

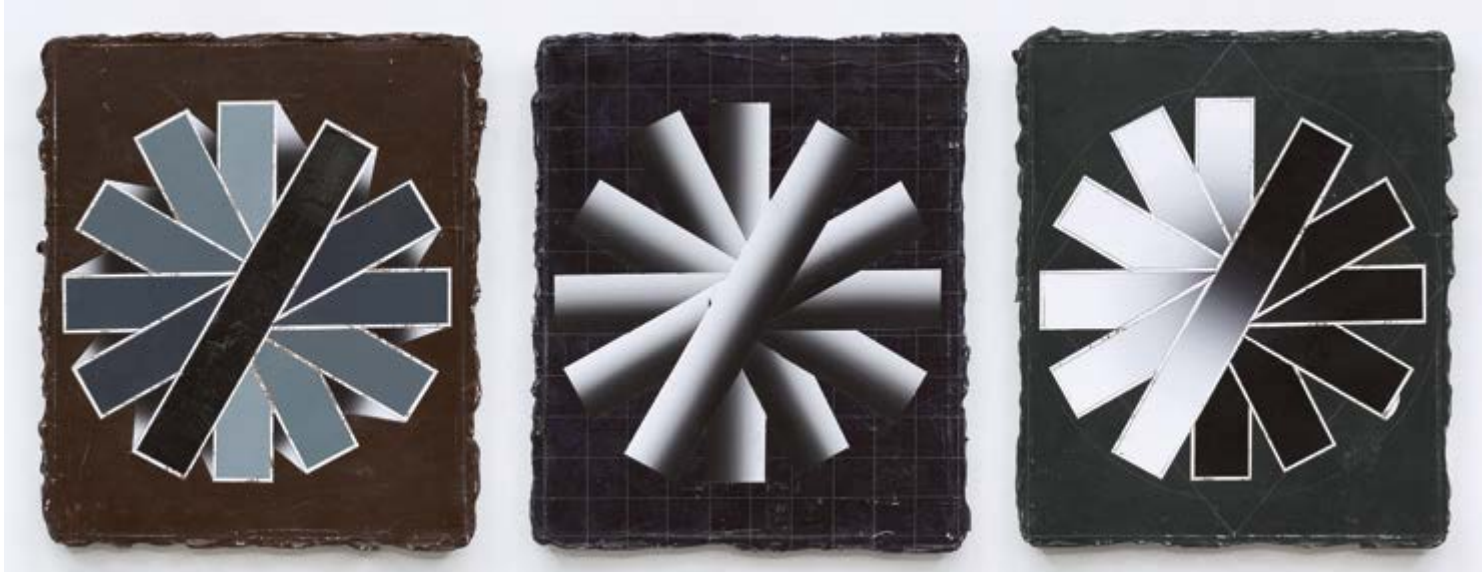
výjevu, se totiž ukázala natolik nosnou, že se osamostatnila a stala se vlastním tématem Houdkových obrazů. Figura však „přežila“ právě v kolážované variantě, kterou bychom zároveň mohli do určité míry považovat za apropriaci dadaistických koláží, vesměs s politicky angažovanou poetikou obludnosti, nebo třeba i surrealistických, v nichž obludnost dostává jiný kontext, reagující spíše na lidské podvědomí. Jestliže moderní svět měl svou pokrokově optimistickou fazetu, která se směje, dadaismus a surrealismus si kladly zcela odlišné otázky. U Houdka se tyto polohy zvláštním způsobem prolínají a jeho koláže působí stejným neurčitě znepokojujícím dojmem jako jeho nepředemtné obrazy. Ale jsou vskutku „nepředemtné“? Neměli bychom je spíše číst jako obrazy figurální, v nichž je člověk snad jen dočasně nepřítomen? Jako mentální prostory, v nichž se odehrává zvláštní intelektuální hra, kdy je výpověď o naší současnosti definována prostřednictvím budoucnosti, konstruované v minulosti? Že to není výpověď příliš optimistická, netřeba dodávat...

Marcel Fišer

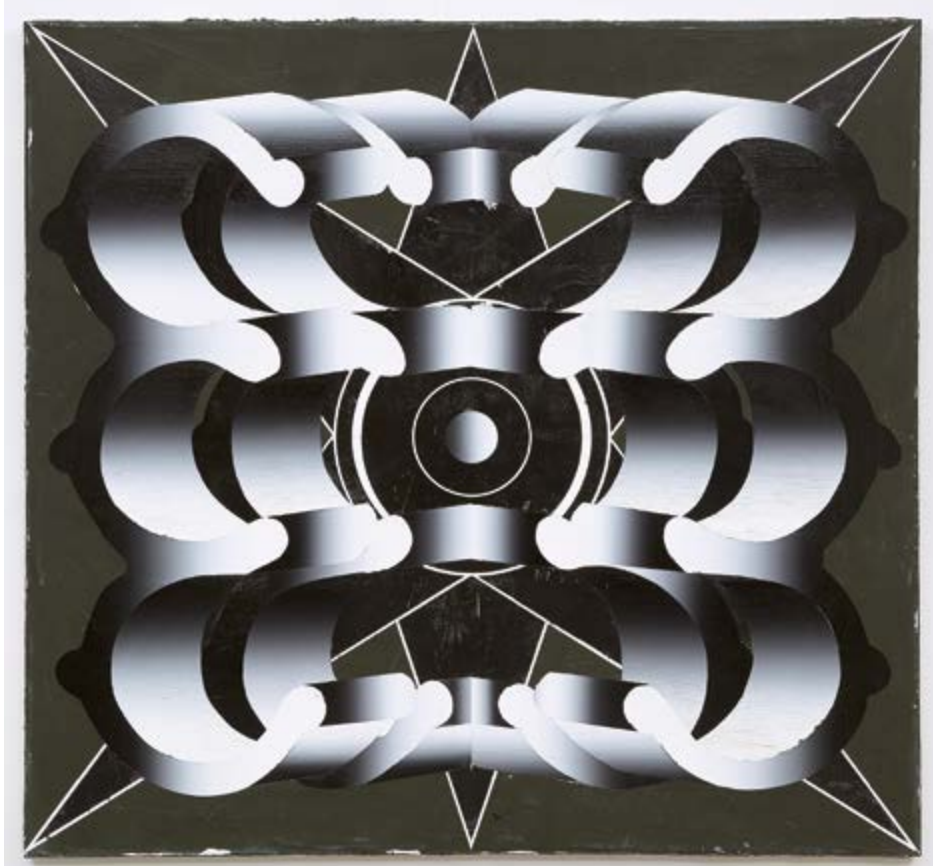

Bez názvu, 2017, olej a akryl na plátně, 142x162 cm

1) Římská číslice II v jejím názvu vyjadřuje, že je volným pokračováním autorovy předchozí výstavy v roce 2015 v Polansky Gallery v Praze.

Bez názvu (tríptych), 2018, olej a akryl na plátně, 60x50 cm

Bez názvu, 2018, olej a akryl na plátně, 141x150 cm

Bez názvu, 2018, olej a akryl na plátně, 60x50 cm

Bez názvu, 2018, olej a akryl na plátně, 60x50 cm

Bez názvu, 2018, olej a akryl na plátně, 60x50 cm

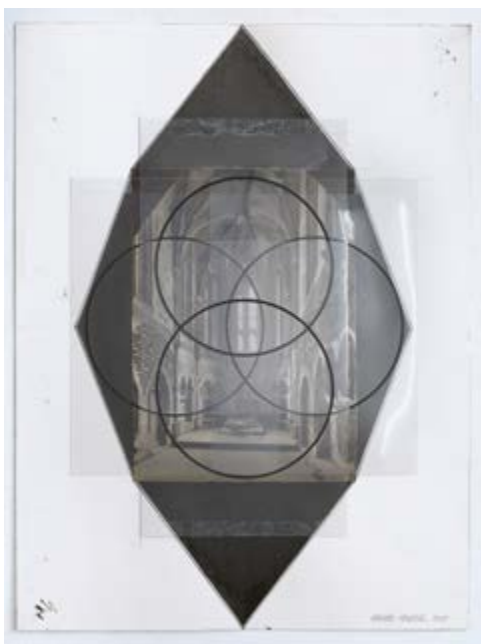
Bez názvu (Remake III), 2018, olej a akryl na plátně, 64x55 cm

Bez názvu, 2018, akryl, papír a olejový pastel na plátně, 30x24 cm

Bez názvu, 2018, akryl, papír a olejový pastel na plátně, 30x24 cm

Bez názvu, 2018, koláže na papíře, tuš, akryl, tužka a fólie, 61x46 cm

Vladimír Houdek, Future Polis II
GAVU Cheb, Malá galerie
10. 1.–31. 3. 2019
Kurátor Marcel Fišer
Otevírací doba: út–ne, 10.00–17.00

Galerie výtvarného umění v Chebu
příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16
350 02 Cheb
www.gavu.cz

Výstavní program GAVU Cheb je podpořen z grantového programu MK ČR.
V roce 2019 vydala Galerie výtvarného umění v Chebu. Text Marcel Fišer, foto Martin Polák a Jan Kotský, grafika Kolář & Kutálek, tisk Dragon Press, s. r. o., náklad 500 ks.

